

гателнитѣ причини, спорядъ които се отвори и води Русско-Турската война съ западнитѣ съюзници на Турція, да разкажимъ и за участието, което сж зели Българитѣ въ тая толкова важна за тѣхъ война. Това участие се е zelo впрочемъ не толкова въ самата България, колкото въ Влашко, и особено въ Букурещъ, въ началото на 1854 година, и въ продълженіето ѝ; и именно:—Подиръ като пристигнахъ Рускитѣ войски въ Букурещъ, подъ главната команда на Князь Горчакова, като се настаняхъ въ Влахомолдавія, Князь Горчаковъ, заедно съ Генералнія Управителъ на Влахомолдавія Генерала Будберга, (който бѣше по него време като Княжески намѣстникъ, понеже Влашкія Князь Георгій Бибеску бѣше се отстранилъ и бѣше отишълъ въ Виена): изявихъ желаніе, да сжбержтъ и устроятъ самоволци, или волинтири отъ Българи и Власи, и да се сжставятъ отъ тѣхъ роты и Дружини.—Но за да се испълни това желаніе на тогавашното Русско Началство въ Букурещъ,—видѣ се за неизбѣжно нужно да се сжстави найъ напрѣдъ едно Централно Българско Учрежденіе въ Букурещъ, което да зъмни врѣху си грижатъ, за да сжбира и волинтири, и доброволни помощи отъ Влахомолдавія, отъ Сърбія, отъ Грція или отъ дѣто намѣри за сгодно. И по изборъ на Букурещкитѣ Българи, и по сжгласното одобреніе на Княза Горчакова и на Генерала Будберга, единогласно се пріехъ слѣдующитѣ лица: Г. Г. Христу Георгіевъ, Д-ръ Василь Беронъ, Христу Мустаковъ, и Иванъ Д. Х. Бакалогу; и се отрѣди тия лица да сжставятъ единъ Комитетъ, който да поемни и да има отгорѣ си грижатъ, за организаціята на волинтиритѣ, и за сжбираньето на волни помощи за поддржката ѣмъ.

Тоя Комитетъ отъ казаннитѣ лица се дѣйствително и учреди, и си поченъ дѣйствіята. Найъ напрѣдъ избра между членоветѣ си: Христа Георгіевъ за Кассіеринъ, Д-ра Василя Берона за да води корресонденціитѣ, като Дѣловодителъ; и г. г. Христа Мустакова и Ивана Х. Бакалогу като сждѣйствующи Членове на Комитета въ материално отношеніе. — Тоя